РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
„СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by UKRAINIAN NAT'L ASSOCIATION
at 83 Grand St., Jersey City, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза — "SVOBODA" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXVII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., ВІВТОРОК, 1-го ЦЬВІТНЯ 1919. Ч. 38. VOL. XXVII. JERSEY CITY, N. J. TUESDAY, APRIL 1, 1919. No. 38.

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ РАДИТЬ НАД СПРАВОЮ РОСІЇ.

Комісія союзних держав веде в Станиславові переговори з Українцями.

Українські і польські делєґати зїхали ся в Самборі в справі заключеня розєму.

Російські большевицькі війска опорожнили Київ, звертаючи свої сили проти Румунії.

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЄҐАЦІЯ В ПАРИЖИ РАДИТЬ УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ ПРИЙМИТИ ПРЕДЛОЖЕНЄ МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

(Спеціяльна телєграма до „Українського Народного Комітету" в Америці).

ПАРИЖ, 26. марта. — Українська делєґація в Парижи повідомила українське правительство в Станиславові, висловлюючи свою гадку, щоби оно згодило ся на предложенє головної ради (мирової конференції). — **Савченко.**

АМЕРИКАНСЬКІ ДЕЛЄҐАТИ В СТАНИСЛАВОВІ.

Відбувають наради з Українцями в цїли здержаня ворожнечі з Поляками.

БЕРНО (Швайцарія), 30. марта. — Комендант українських війск вислав до правительств аліянтів бездротну телєграму, в якій доносить, що Українці є готові розпочати переговори в справі здержаня воєнних операцій проти Поляків під условем, коли аліянти визначать розємчу границю згідно з теперішною боєвою лінією.

Висший американський офіцир прибув враз зі своїм штабом до Станиславова (70 миль на полудневий захід від Львова), щоби відбути нараду спільно з членами комісії, висланої союзними державами до Польщі.

ПЕРЕГОВОРИ МІЖ УКРАЇНЦЯМИ І ПОЛЯКАМИ В САМБОРІ.

Переговори мають на цїли довести до розєму.

ЛОНДОН, 30. марта. — Польські і українські делєґати зїхали ся нинї в Самборі (40 миль на полудневий захід від Львова), щоби розпочати переговори в справі услівій розєму, на підставі котрого було би можливе здержати боротьбу між обома сторонами, як се доносить нинїшна телєграма зі Станиславова.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ І РУМУНІЇ ЗРОСТАЄ.

КОПЕНГАҐЕН, 30. марта. — Одержані вісти доносять, що в Чехо-Словаччинї прийшло до поважних заворушень. Вісти про большевицьку революцію на Угорщинї поширили ся скоро і революційний рух в західній Українї і в Румунії сильно зростає.

РЕВОЛЮЦІЯ В ГАЛИЧИНІ ПОШИРЮЄТЬ СЯ.

Львівська рада робітників і жовнїрів проголосила революцію в цїлій Галичинї.

КОПЕНГАҐЕН, 28. марта. — Большевицький міністер війни, Лев Троцький, оголосив бездротною телєграмою звіт, в якім говорить ся, що революція в Галичинї прибирає щораз більші розміри, як се доносить телєграма з Відня.

Рада робітників і жовнїрів у Львові проголосила революцію в цїлій Галичинї.

У ЛЬВОВІ УСТАНОВЛЕНО САВЄТСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО.

Російські і українські большевицькі війска на границї Угорщини.

ЛОНДОН, 28. марта. — Серед революції в Галичинї установлено у Львові савєтське правительство. Йому дають поміч російські большевицькі війска, які получили ся з галицькими і українськими большевицькими війсками. Злучена большевицька армія робить приготованя, щоби перейти угорську границю.

РОСІЙСЬКІ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВІЙСКА ЗАНЯЛИ СХІДНУ ГАЛИЧИНУ.

Обсадили всі нафтові терени в Галичинї.

БЕРНО, 28. марта. — Російські большевицькі війска, які заняли східну Галичину, посувають ся скоро наперед, загрожуючи Австрії, як се доносять нинї одержані тут вісти. Важні нафтові терени в Галичинї находять ся вповнї під властию большевицьких війск.

УКРАЇНЦІ БОМБАРДУВАЛИ ЛЬВІВ ЧЕРЕЗ ЧОТИРИ ДНІ.

Катедра св. Юра і палата митрополита сильно ушкоджені.

ПАРИЖ, 29. марта. — Від понеділка до четверга рано українські війска острілювали Львів, як се доносить телєграма аґенції Гаваса з Варшави.

Кількадесять мешканців було убитих і ранених.

Катедра св. Юра і митрополича палата зістали сильно ушкоджені.

(Треба здогадувати ся, що ся телєграма відносить ся до давнїйших воєнних операцій коло Львова. Доси не було іменно урядової вістки з Варшави, щоби польські війска відзискали Львів, натомісць вісти з кількох останних днів доносять про утворенє у Львові ради робітників і жовнїрів, якій помагають російські большевицькі війска, котрі получили ся з галицькими і українськими большевицькими війсками).

ЗАПЕРЕЧЕНЄ ВІСТКИ ПРО РЕВОЛЮЦІЮ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Спеціяльна телєграма до „Свободи").

Наша редакція одержала дня 30. марта з Парижа слїдуючу телєграму:

Одержано урядовє запереченє про революцію в Галичинї. Положенє на боєвій лінії від Киева корисне. — **Савченко.**

РОСІЙСЬКІ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВІЙСКА ОПОРОЖНИЛИ КИЇВ.

Звернули свою увагу на Румунію.

ЛОНДОН, 30. марта. — Російські большевицькі війска опорожнили Київ і звернули свою увагу на Румунію, як се доносить телєграма зі Станиславова, яку одержано тут з Відня від кореспондента „Ексчендж Телєграф Ко." під датою з 28. марта.

ПОЛОЖЕНЄ АЛЇЯНТІВ В ОДЕСІ КРИТИЧНЕ.

Большевицькі війска близко передмістя Одеси.

ПАРИЖ, 29. марта. — Положенє аліянтів в Одесї є надальше критичне, як се доносять останні вісти з того міста.

Російський большевицький урядовий звіт з дня 25. марта доносить, що передні сторожі большевицьких війск зближають ся до передмістя Одеси.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСКА ПОЛУЧИЛИ СЯ З БЕСАРАБСЬКИМИ ПРОТИ РУМУНІВ.

Румунські війска віднесли побіду в полудневій Бесарабії.

ПАРИЖ, 28. марта. — Революційні війска Бесарабії і України получили ся разом, як се доносять неурядові вісти, які нинї одержано.

БЕРНО, 29. марта. — Румунські війска віднесли побіду над большевицькими війсками здовж лївого берега Днїстра недалеко місцевости Явіляска (в полудневій Бесарабії), як се доносить нинїшний урядовий звіт з Букарешту.

Недалеко Тераспідя (над Днїстром) Румуни привернули полученє з війсками французькими.

Недавні телєграми доносили, що Бесарабія проголосила независимість, заключаючи союз з російськими большевиками і проганяючи румунські війска поза ріку Прут.

Повисше наведена телєграма вказувала би, що румунські війска держать ще у своїх руках полудневу Бесарабію.

УГОРСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ОСВОБОДИЛО ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕЛЄҐАЦІЇ.

Українське правительство внесло було протест проти увязненя делєґації.

БЕРНО, 29. марта. — Угорське правительство випустило на волю членів української делєґації, які були увязнені в Будапештї, звернуло їй 1,000.000 корон, які були власностию делєґації, і перепросило українське правительство.

Таку вістку подало тутешнє українське бюро.

Українське правительство внесло було протест проти увязненя членів української делєґації в Будапештї.

ПЕТЛЮРА ВИДАВ ПРИКАЗ УВЯЗНИТИ ВИННИЧЕНКА.

Швайцарська часопись „Трібін де Льозан" з дня 27. лютого доносить на підставі телєграми українського телєграфічного бюра з дня 25. лютого, що ґен. Петлюра видав приказ арештувати Винниченка, який війшов в зносини з большевиками. Винниченко, як доносять, утїк до Будапешту, роблячи заходи дістати ся до Швайцарії.

В РУМУНІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

МІСТО ЯСИ МАЛО ОПИНИТИ СЯ В РУКАХ БОЛЬШЕВИКІВ.

В Румунії поширив ся сильно большевизм.

ПАРИЖ, 29. марта. — Положенє в Румунії є дуже трудне. Цїла Румунія здезорґанізована; армія має малу скількість оружа і амуниції.

Вісти з Відня і східної Галичини доносять, що місто Яси, яке було підчас наступу центральних держав на Румунію через довший час осідком румунського правительства, находить ся в руках большевиків.

Серед румунського народу большевицька пропаґанда сильно поширена. Половина населеня є большевицька.

Большевицькі війска дійшли до Дунаю.

ПАРИЖ, 30. марта. — Большевицькі війска в Бесарабії посунули ся аж до ріки Дунаю, як се доносить телєграма з німецьких жерел до часописи „Тем".

В ПОЛЬЩІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

В Позианщинї увязнено 500 большевиків; богато розстріляно.

ЛОНДОН, 30. марта.—Большевицький рух в Познанщинї зростає, як се доносить нинї бюро Райтера. В містї Познани увязнено 500 большевиків, з котрих значне число розстріляно.

Польський сойм ухвалив союз з аліянтами.

ВАРШАВА, 29. марта. — Польський сойм ухвалив нинї одноголосно, щоби заключити договір в справі союза з державами аліянтів. На засїданю були присутні члени комісії союзних держав.

Комісія союзних держав відїде в недїлю з Варшави до Парижа. Разом з комісією відїде до Парижа премієр Падеревскі, щоби поробити приготованя в цїли заключеня союза між Польщею і аліянтами.

В СЕРБІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

В пристани Фюме проголошено воєнний стан.

ФЮМЕ, 30. марта. — Комендант війск аліянтів проголосив в пристани Фюме воєнний стан, як се доносить полудневославянське пресове бюро.

В НІМЕЧЧИНІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Німецькі краї переводять реформи на комуністичних принципах.

БЕРЛІН, 28. марта. — В Липску установлено диктатуру комуністів. Радикальні елєменти у Віртембергії проголосили загальний страйк, щоби попертн в сей спосіб домаганє в справі удержавленя промислу.

Ради комуністичні в Саксонії видали розпоряджене, щоби перевести реформи, взоруючи ся на Баварії.

В Баварії підняли фабрики знова працю після принципів комунізму.

Гаазе жадає безпроволочного навязаня зносин з Росією.

ВАЙМАР, 29. марта. — Провідник німецьких независимих соціялістів, Гуґо Гаазе, зажадав, щоби німецьке правительство безпроволочно навязало зносини з Росією, кажучи, що Німеччина могла би в сей спосіб в короткім часї дістати з України сирі матеріяли, а відтак средства поживи.

Гаазе заявив дальше, що заключенє такого союза не мало би характеру воєнного проти Анґлії або аліянтів. Бажанем Німеччини є, щоби вже раз війну покінчити.

З МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ РАДИТЬ ЗНОВА НАД СПРАВОЮ РОСІЇ.

Ленїн мав згодити ся заперестати дальшу війну, коли одержить право співучасти в мировій конференції.

ПАРИЖ, 29. марта. — Ходить чутка, що В. М. Болит, представник американського правительства, і Линколн Стефенс, які прибули з Росії, привезли зі собою тайну пропозицію від Ленїна в справі застановленя війни в Росії. Ленїн мав зажадати опорожненя Росії з війск аліянтів і припущеня представників савєтського правительства до співучасти в мировій конференції.

Кажуть, що президент Вілсон і инші провідники на мировій конференції взяли се предложенє під розвагу.

Американські делєґати не є противні, щоби прийти до якоїсь згоди з російським савєтським правительством, а також й анґлїйське правительство бажало би навязати як найскорше торговельні зносини з Росією, отвираючи ринок збуту для свого великого промислу. Одна Франція рішучо противить ся признаню большевицького правительства.

В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

50.000 ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО ВОЄННОЇ СЛУЖБИ В ЕВРОПІ.

Добровольці будуть зобовязані до трилїтної служби військової.

ВАШІНҐТОН, 29. марта. — Департамент війни приготовив поклик в справі рекрутації 50.000 добровольців до воєнної служби в Европі.

Ся армія є призначена на те, щоби заступити жовнїрів, які є в службі у Франції, а які хотїли би повернути домів.

Доброволець мусить зобовязати ся на три роки військової служби. Рекрути відбудуть вправи в таборі в Мід, Мериленд, і відїдуть до Европи віддїлами по 1.000 людий.

НА УГОРЩИНІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

УГОРЩИНА ВИПОВІЛА ВІЙНУ СЕРБІЇ.

В полудневій Угорщинї прийшло до битви між угорськими і французькими війсками.

ЛОНДОН, 29. марта. — Нове угорське правительство проголосило війну проти Сербії, як се доносить одержана тут нинї телєграма.

Телєграма додає, що угорське правительство отворило свої границї для російської армії.

В полудневій Угорщинї в околиці Шеґедіна прийшло до битви між французькими і угорськими війсками.

Угорська большевицька армія в Будапештї числить 60.000 людий.

ПАРИЖ, 29. марта. — Одержані вісти доносять, що угорське большевицьке правительство числить 60.000 добре зорушеного і зорґанїзованого війска в Будапештї.

Мадяри мають подостатком амуниції і з великим поспіхом нагромаджують нові війска.

Угорські війска належали до найлїпших війск в Австро-Угорщинї. Хоч вони є нинї окружені з трох сторін — Румунами, Чехо-Словаками і Сербами — треба довшого часу, заки вдасть ся зломити їх силу.

Аліянти домагають ся уступленя угорського савєтського правительства.

ЛОНДОН, 20. марта. — Аліянти зажадали уступленя угорського савєтського правительства, як се доносить телєграма з Берлїна до Копенгаґен.

Аліянти зажадали переведеня виборів до установчих зборів під наглядом війск аліянтів.

Чеські і румунські війска розпочали наступ.

ПАРИЖ, 29. марта. — Румунські і чесько-словацькі правительства видали зарядженя в справі воєнних операцій проти угорських большевиків. Два румунські корпуси перейшли границю.

7.000 Італійців на Угорщинї.

ЦЮРІХ, 28. марта. — 7.000 італійських жовнїрів обсадили Штульвайсенбурґ і Рааб, займаючи частину зелїзничого шляху, який веде з Будапешту до Відня.

Два румунські корпуси перейшли границю Галичини.

Новий угорський посол у Віднї заявив, що комуністи і соціялісти погодили ся, причім соціялісти приймили комуністичну програму.

Житє в Будапештї є нормальне. Торговельний рух, який був здержаний на кілька днів з причини переводженя правительством інвентури, піднято наново. Соціялізація відбуваєть ся постепенно і без труду.

Консерватисти грозять противреволюцією.

БЕРНО, 28. марта. — Консерватисти на Угорщинї гро-

(Продовженє на сторонї 5-тій).

"SVOBODA" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ESTABLISHED 1893

JOSEPH STETKEWICZ, Chief editor.
ANDREW SAWKA, Business manager.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION:		ПЕРЕДПЛАТА:	
United States:		в Злучених Державах:	
1 year	$3.00	на рік	$3.00
6 months	$1.75	на пів року	$1.75
3 months	$1.00	на 3 місяці	$1.00
to Jersey City and to foreign countries:		В місті Jersey City і за границю:	
1 year	$3.50	на рік	$3.50
6 months	$2.00	на пів року	$2.00
3 months	$1.25	на 3 місяці	$1.25
Single copy 3 cents.		Поодиноке число 3 центи.	

За кожду зміну адреси платить ся 10 центів.

Адреса: SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Число телефону 498 Montgomery.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу "Svoboda".
При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

За всі оголошеня поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає.

„НАРОДНА ВОЛЯ" НЕВДОВОЛЕНА З ДЕЛЄҐАЦІЇ У. Н. КОМІТЕТУ.

Можна було наперед знати, що „Народна Воля" буде невдоволена з делєґації У. Н. Комітету до Парижа. Кождий, хто знає, що „Народна Воля" є невдоволена з У. Н. Комітету, міг згори знати, що вона буде також невдоволена з його делєґації. То справа ясна.

Також кождий, хто се знає, міг знати, що „Народна Воля" виступить проти делєґації У. Н. Комітету; осудить її і У. Н. Комітет, і скаже, що все стало ся не добре, хоч можна було зробити добре, як би було по її гадці. Се також справа ясна.

Як Іван видить, що Стефанова озима пшениця зійшла і росте, бо вмів посіяти в пору, а його змерзла, бо не вмів тої штуки втяти, і мусить на змерзлиску сіяти гречку, то певна річ, що він буде критикувати озиму пшеницю, а гречку буде величати, тай ще, як би міг, то би підсіяв Стефанову ниву кукілем, аби задусив пшеницю.

— Пійшла ваша пшениця на марне, Іване, — каже Юрко — а дивіть, як Стефанова вибуяла! Будуть книші!

— Не говоріть дурниць — каже йому Іван — то дурний спосіб сіяти озиму пшеницю так пізно! Вона вибуяє, але з неї нічого не буде! Най мене Бог боронить від таких книшів! Я вам кажу, спімнете моє слово, що Стефан кепський господар!

— То ви кажете, що треба було скорше сіяти, аби змерзла так як ваша?

— Я нічого не кажу. Я кажу, що тепер буде рік на гречку, а не на пшеницю!

— Але як би Стефан мав гречку на цілій ниві, то ви би казали, що не буде врожаю на гречку, правда?

Отака розмова була би через зависть господаря Івана, якому не вдала ся штука з озимою пшеницею і такусаму розмову веде „Народна Воля" зі своїми читачами.

То, каже, пізно, непотрібно; от викинений ґрейцар; а зрештою вже і так канадійські Українці післали, то пощо було ще і Українцям із Злучених Держав сіпатись та посилати делєґацію до Парижа.

Як кажемо, то сього можна було сподіватись.

Годі було сподіватись, аби скрентонський ґазда похвалив нюйорського за його ґаздоване.

То, каже, куме, з вашого ґаздованя нічого не буде.

Ніби, вважаєте, він скрентонський ґазда, що сіє свої зернята по скалах, так міркує і хоче, аби і другі йому вірили. Властиво, він хотів ще гірше сказати; він пригадав собі, як то він недавно лаяв усіх знад Гудсону останними словами, і тепер знов мав гадку повторити ті слова, або ще навіть допечити, але якось спамятав ся. Міркує собі: Ануж з тої пшениці буде паска або коровай, то ще ліпше капку почекати. Тепер візьму насварю, аби знали, що я не годжу ся, а як не буде жнива, то скажу: „А що, а не казав я, а видите, а не хотіли мене слухати!" І ніби, рахувати, виграю.

Отже, як би так невдоволенє скрентонського ґазди міряти на скрентонський локоть, то він ще ласку робить У. Н. Комітетови і його делєґації, коли не уживає коршемних слів на У. Н. Комітет і делєґацію. Бо, правду казати, то той ґазда (ніби „Народна Воля") міг би то зробити. Всі знаємо, що як тільки схоче, то потрафить.

Тож нема що нарікати, що „Народна Воля" кинула каменем на делєґацію У. Н. Комітету, бо всі знаємо добре, що Скрентон се плейз скалистий, і як би „Народна Воля" була ще дрібку не стрималась, то була би пустила за шифою цілу скалу.

Як вона потрафила бодай тілько стриматись, то видко, що її серце ще не цілком зіпсуте.

Вам може „Народна Воля" не подобатись ані її скалиста боротьба, однак по справедливости не можете вимагати, аби вона була вдоволена з того, що не вона робить, але хто другий, а ще до того У. Н. Комітет, який вона хотіла повалити і струтила на нього масу скал надурно.

Аби У. Н. Комітет вислав делєґацію з самих найвченійших, найвизначнійших і найвпливовійших людий, то „Народна Воля" і тоді не могла би такої делєґації похвалити, а мусіла би шукати за лахами на латку, аби їй причіпити. То річ ясна. Се з тої простої причини — як ми з початку написали, — що то вислав сю делєґацію У. Н. Комітет.

Нема такої річи на сьвіті, яку міг би зробити У. Н. Комітет в догоду „Народній Волї". Як би У. Н. Комітет вислав був до Парижа редактора „Народної Волї" пана Стечишина, то і то було би зле. „Народна Воля" і йому би причіпила латку, або таки порядну лату і написала, скажім, осьтак:

„А чому то У. Н. Комітет не посилає своїх людий, тільки бере з „Народної Волї"? Ми в тім бачимо один підступ і більш нічого. У. Н. Комітет хотів позбавити читачів „Народної Волї" вчених артикулів і то перед самою маєвою конвенцією У. Р. Союза. Чи не є то замах на нашу орґанізацію? Розуміеть ся, що підлий замах. Крім того У. Н. Комітет знав добре, що наш редактор, пан Стечишин, там нічого не зробить, але він вмисно його післав, аби потім звалити вину на нього, на „Народну Волю" і на У. Р. Союз, а потім як Пилат вмити руки від усього. Знаємо ми тих надгудсонських патріотів; не здурять вони нас, хоч беруть ся на способи!"

Вже то ви „Народній Волї" не догодите. Забудьте про се!

Казав раз посол Будзиновський, що як би львівська „Свобода" навіть надрукувала молитву „Отче наш", то польський прокуратор і се сконфіскував би, бо сказав би, що то є образа релігії, що така гайдамацька ґазета друкує молитви.

Таксамо годі У. Н. Комітетови догодити „Народній Волї". Не догодиш і конець. Можете собі купити книжку, аби цілий рік записувати, коли У. Н. Комітет догодив „Народній Волї", то будьте певні, що по році книжка буде чиста як сніг і можете в ній писати поезії або записати собі на памятку большевицьку конституцію, написану Леніном, а ухвалену Троцьким.

Длятого для У. Н. Комітету, для всіх його членів і прихильників тай для всього українського загалу в Злучених Державах лишаєть ся тільки одна політика: Робити свою роботу, а на скрентонських мудрагелів не оглядати ся.

Нехай кричать [illegible]!

Каже пословиця: Видно, що їдемо, коли пси брешуть.

„НАРОДНА ВОЛЯ" ВЖЕ І ПОЛЯКАМ СПУСКАЄ.

Наші читачі пригадують собі, як тому кілька місяців „Народна Воля „відступила" Чехам частину угорської Руси, заявляючи, що вона за часть українських земель не може битись, тільки за всім разом.

Тепер же „Народна Воля" знайшла щось до „відступленя" і для Поляків.

Тримаючи ся засади, що за часть українських земель вона не може битись, тільки за всі разом, вона тепер **„вітупає" Полякам половину галицької України.**

Ось що пише „Народна Воля" в ч. 30 з 13. марта с. р. в статі п. з. **„Польсько-українська границя".**

> Але на установлене справедливої границі між Поляками і Українцями надія дуже а дуже слабенька. З Парижа доносять, що Львів остаточно таки дістане ся Полякам. **Скілько враз зі Львовом дістануть Поляки української Галичини — не знати. Мабуть піде пів на пів, нібито аби був і вовк ситий і коза ціла.** Так завсїгди буває у випадках, коли ходить о вдержанє позорів справедливости.
>
> **На те, щоби польсько-українську границю перепроваджено на основі самоозначеня народів, нема великої надії.** Може „Свобода" бути спокійна: на плєбісцит в Галичині не заносить ся. **Українців дадуть Полякам без плєбісциту.**
>
> Але український народ з рабунком рідної землї нїколи не погодить ся.

Отже „Народна Воля" вже стратила надію, аби українсько-польську границю визначено на підставі самоозначеня народів, і каже, що „мабуть пійде пів на пів" та що „Українців дадуть Полякам без плебісциту".

Знає навіть скрентонська чарівниця, що Львів „дадуть" Полякам, а тільки не знає, кілько ще разом із Львовом „дадуть" Полякам.

„Народна Воля" вміє раздавати українські землі і вміє ворожити, що другі, наприклад алїянти, будуть їх роздавати, однак український нарід не дивить ся на тих, що його добро вміють „роздавати" і не позволяє ані „брати" ані „роздавати". Угорські Русини своїх земель нікому не дали, ані Мадярам ані Чехам, а таки оставили собі самим і постановили свій край злучити з Україною.

Таксамо галицькі Українці не дали своєї землї нікому, а з рабівниками розправились оружем. „Народна Воля" кінчить свою „уступчиву" статю запевненем, що „український нарід з рабунком рідної землї ніколи н е п о г о д и т ь с я. **Він не то „не погодить ся", але він вже не позволив робувати їх і за ляцькі пляни заплатив Ляхам кроваво.**

Галицька Украна належить до галицьких Українців без усяких плебісцитів і вона не дістанеть ся Ляхам, бо галицькі Українці на се ніколи не позволять.

Свобідною волею вони тільки злучать свій край з Україною.

Всякі пророцтва і ворожби остануть ся в скрентонській плєбісцитовій кухні, нікому непотрібні.

ВІСТИ З ЛОНДОНУ.

(Подає Осип Меґас, делєґат канадійських Українців на мирову конференцію в Парижи).

I.

Лондон, 20. лютого 1919.

В Лондоні українські делєґати зачали енерґічну роботу пресову й дипльоматичну. Можу запевнити Українців в Америці, що справа України в Анґлії, особливо в правлячих її кругах, стоїть добре.

Франція відносить ся до України покищо неприхильно. До Парижа їхало через Швайцарію недавно 50 делєґатів, з котрих правительство французьке перепустило лиш одного-однісінького, Сидоренка, з його приватним секретарем до Франції. Решта лишилась у Швайцарії, відки роблять що можуть в українській справі.

Сидоренко якраз найвідповіднійший чоловік на репрезентанта України на мировій конференції, бо він чоловік дуже енерґічний і палкий. Франція вислала недавно понад 30.000 французького війска через Одесу. Румуньске війско рівнож свого часу було в боротьбі проти Українців, а також і ґенерал Денікін хоче попертя і помочи в своїм поході зі сходу на Україну. Замітним однак фактом денікінської виправи проти України є се, що **коли прийшло до боротьби проти українського війска, кубанські козаки відмовили ся стріляти своїх братів Українців.**

Інтриґи проти Українців великі. Поляки й инші противники независимости України представляють Українців яко большевиків, бо казали, що послідний атак на житє Клеманса був виконаний російським Українцем. Розумієть ся, що ся брехня вилізла на верх зараз по атаку.

Грузини відносять ся до України дуже симпатично. Я говорив недавно з одним делєґатом грузинським, тепер коротко перебуваючим в Лондоні, і сей запевнив мене, що Анґлія й Америка стоять по стороні України. Італія і Франція противно.

В Лондоні кождий журналіст і пересічний очитаний Анґлієць знає про Україну. Україна богата край — кождий коментує. Українські делєґати з Канади поробили добрі знакомства з анґлійськими кореспондентами. Через канадійського комісара еміґраційного в Лондоні ми увійшли в стислійші зносини з пресою анґлійською і заграничною і відтепер сьвіт анґлійський буде точнійше поінформований про українські змаганя і домаганя. Український делєґат в Парижи, Сидоренко, як можна було сподіватись, **крайний націоналіст і рішучий чоловік.** До французьких сфер заняв становище катеґоричне. **„Нас 40 міліонів,** — каже він. — **Коли не хочете мирити ся з нами, так ми боротьбою здобудемо собі те, чого бажає український нарід. Ви Французи ворожо відноситесь до нас, бо наші українські війска убили понад 2 тисячі вашого французького війска. Ми сему не винуваті, лише ви, бо ви не мали права висилати свого війска на Україну".**

Се власне толкує скрупулятність французького правительства в забороні приїзду українським делєґатам до Парижа і в остаточній згоді сего правительства лише на одного делєґата з України на мирову конференцію.

II.

Лондон, 28. лютого 1919.

Справа независимости зєдинених українських земель стала на перше місце в політичних кругах Европи. Поляки і другі краї остаточно перечислили ся в своїх коншахтах проти України і вкінци рад-не-рад мали згодити ся на признанє новонародженої великої української держави. Замітною річию цілої боротьби українства проти історичних ворогів-сусідів є факт, що балканські держави, а особливо Болгарія і Греція, а відтак Литва, Фінляндія, і Ґеорґія (Грузія) через своїх делєґатів на мировій конференції в Парижи згодили ся попирати енерґічно інтереси України. Лежить в інтересі повисших держав бачити Росію поділену на меньші держави. Велика Росія — се жерело грози і небезпеки для сих держав.

Інтересне се, що коридори мирового будинку в Парижи заповнені є ріжного рода політичними баришівниками, яких цілию є надувати легковірних делєґатів, предкладаючи їм всякі неможливі пляни і протекцію, за що кажуть собі солоно платити.

Поборюючи се, американські й анґлійські комісії старають ся, о скільки змога, завести справедливі угоди між поріжненими народами Европи. Гроза російського а почасти й німецького большевизму спонукує здоровійші одиниці серед мирових делєґацій до справедливої залагоди між новими державами Европи. Президент Вілсон зі Злучених Держав є безперечно найсильнійшою моральною (і фізичною) силою, яка остаточно побідить всякі заборчі пляни деяких політикерів Европи. Читаючи пресу анґлійську і французьку по сім боці моря, бачить ся ясно, з якою пошаною, коли не обавою, відносять ся до американського президента всі впливові орґани і верстви анґлійської і французької держави. Сей факт замітний не лише в капіталістичній пресї, але таксамо в робітничих і соціялістичних часописях сих країв.

Ціла Анґлія саме тепер заінтересована найбільше в погрозі страйків зі сторони анґлійських углекопів (майнерів), які домагають ся більшої плати і меньше годин праці. Як майнери так і всі другі робітники в Анґлії є звязані в сильні робітничі орґанізації (юнії), які ідуть спільно разом у своїх домаганях. Угле — се душа анґлійського промислу. Легко собі представити обави браку, коли зважимо факт, що в Лондоні живе тепер близко 10 міліонів людий. Вже тепер даєть ся тут відчувати велика недостача угля і всі фабрики і приватні доми уживають його дуже економічно.

Українська делєґація з Канади веде дальше переговори з представителями ріжних держав осідком в Лондоні. Успіхи переговорів далекосяглі. Коли би було більше фондів, можна би повести діло з більшою енерґією і силою. Се відносить ся особливо дотично публіцистики і телеґрафічних вістий, які коштують обильні суми. Польща, Сербія, Чехи, Юго-Славяни і Литовці видають міліони долярів на сю ціль. Українці лишились далеко позаду під сим оглядом. Се заявив мені нині завідатель одної з найбільших телеґрафічних компаній в Лондоні. Є однак надія, що як тільки прийде до близшого порозуміня між представниками української справи в Лондоні і в Парижи, то й ся конечність буде скоро залагоджена. Плян сей вимагає на початок найменьше 15 тисяч долярів. Чейже канадійські Українці скинуть сю жертву в як найкоротшім часі.

Осип Меґас.

УКРАЇНСЬКА СПРАВА В ПАРИЖИ

(Подає Осип Меґас, делєґат канадійських Українців на мирову конференцію в Парижи).

1. марта 1919.

Правительство Франції рішило ся вкінци допустити на мирову конференцію в Парижи 14 більше українських представителів, які перебували до сеї пори в Швайцарії, в місті Берні, де сконцентрувалось більше число українських провідників і де є також головне інформаційне бюро, яке розсилає офіціяльні вісти по цілім сьвіті через аґенцією Райтера і Гаваса. Та, як можна було і сподіватись, французьке правительство піддержує заразом і нащадків упавшого во віки російського царства, форсуючи на мировій конференції і колишних російських посіпак, як Дмитра Маркова і ще кількох російських екс-міністрів, котрі разом з колишними російськими аґентами в Галичині інтриґують всякими підлими способами проти независимої України. Прибутє більшого числа української репрезентанції до Парижа скріпило становище шефа української делєґації, п. Сидоренка, як також додало цілій українській справі більше моральної сили. Пан Сидоренко, в порозумінню з українськими делєґатами з Канади, рішив заснувати (нині) українські публіцистичні бюра: одно в Лондоні, а друге в Парижи. Не від річи тут буде сказати, що **українські делєґати з Канади прибули якраз в дуже важний час і стали в великій пригоді українській урядовій делєґації.** Зпоміж усіх представителів — се два одинокі Українці, що володіють перфектно анґлійською мовою. Кілька українських делєґатів уживають мови французької у своїх переговорах, однак треба зауважити, що анґлійська мова на самій конференції має перевагу над французькою, з огляду на сей факт, що делєґати британські, японські, американські і делєґати з британських кольоній уживають майже виключно мови анґлійської, хотяй всяка процедура офіціяльно і на папери ведеть ся в обох мовах. Дуже можливо, що веденє інформаційного українського бюра в Лондоні буде поручене одному з канадійських делєґатів. Ціла ся справа саме тепер обговорюєть ся між всіми українськими делєґатами.

О. Меґас.

КОНЦЕРТ

в трету річницю смерти епископа Ортинського в Філядельфії, дня 27. марта с. р.

Вже третий рік вихованці Сиротинця в Філядельфії уряджують поминальний концерт в річницю смерти бл. п. епископа Ортинського. Сегорічний концерт, як і попередні, випав дуже величаво. Концерт отворив в імени сьвященства Впр. о. Ващищин короткою, але гарною промовою. По анґлійськи промовив п. Флягерті, адвокат архидієцезії лат. філядельфійської. Програма була дуже добірна і добре уложена. В хорах виступало понад 50 сиріт, в орхестрі понад 30. Всі хори випали дуже гарно. Знаки музичні були так точно заховані, що могли вдоволити найбільшого музика. Всі тонкости музичні були дуже ефектовні. Особливо пречудний був кінцевий хор Веделя „Боже прийдоша язици". Тут треба пізнести гарні голоси сиріт і їх здібности, а ще більше працю і талант їх учителя, п. Ґели. Пан Ґела безперечно перший і найлучший український діриґент поміж всіми учителями в Америці.

Другий діриґент — се професор музики, п. Павло Келичава. Сего року орхестра зробила дуже великий поступ. Грала досить трудні річи, а вивязала ся як найкрасше. Пан Келичава відограв осібно одно скрипкове сольо і тут локазав свій талант музичний і велику техніку. Публика нагородила артиста-скрипака бурею оплесків.

Пан Іґнатій Палажій, солістспівак (барітон-бас), відспівав Лисенка „Минають дні" і одно сольо по анґлійськи. Помимо того, що на дворі був зливний дощ і воздух вохкий, п. Палажій мав голос знаменитий. Видно по нім школу, яку він від довшого часу побирає в консерваторії в Ню Йорку. Барва його голосу дуже подібна до голосу п. Дідура і слушно його можна назвати нашою надією — другим, але нашим Дідуром. На гучні оплески мусів п. Палажій відспівати ще одну пісню.

Дуже мило випав також дует двох старших вихованиць Сиротинця: панни Горбатюк і панни Ярощак, які учать ся на учительки-монахині. Обі вони дуже добрі і знані співачки.

Все було гарне, і співи і музика, але короною всего був твір о. Держируки, вельми талановитого сьвященика, проповідника, поета, музика і письменника. Отець Держирука уложив прекрасну жалібну поему п. з. „Китиця цьвітів на могилу великого добродія українських сиріт" для сімох дівчаток. Кожда представляла свою ролю. Одна Смуток, друга Спомин. Се були головні ролї. Крім них виступило пять маленьких дівчаток: Фіялка, Лелія, Червона рожа, Незабудька і Лаврова вітка. Всі вони були відповідно прибрані і тримали в руках цьвіти, які представляли. В часї своїх деклямацій віддали їх Смуткови, а Смуток зложив у стін портрету Владики.

Ся хвиля потрясла серцями всіх. Всі дівчатка деклямували з чувством. Авторови, о. Держируці, належить ся велика подяка за сей його неоцінений твір і працю. Сиротинець може тішитись і мати собі за щастє, що о. Держирука якраз близко Філядельфії має парохію і часто помагає Сиротинцеви.

За удачу сего концерту належить ся признанє Преп. Сестрам Василіянкам, які доложили всіх сил, аби сей концерт випав так, як випав. На одно Сестри повинні уважати: аби на будуче на такий чи подібний концерт вибирали день все в порозумлїню з церковними властями. Сегорічний день був дуже фатальний, бо випав в четвер. В часї посту кождий сьвященик в пятницю має дуже много праці і мусять бути в дома. Коли концерт скінчить ся пізно, сьвященик не може вернути до дому. Тож і не дивно, що так мало сьвящеників було на концерті, що аж било в очи, аж прикре враженє робило. Крім місцевих, оо. Кінаша і Чапельського, були лишень: о. Держирука, о. Чаплинський, о. Ващишин і о. Кузїв. Се рішучо замало. Народу було досить, але переважно з Філядельфії. Галя була дуже відповідна й акустична.

Цілість концерту випала дуже гарно. Варто, щоби сеї річниці не занехувано. Се гарна памятка вдячности для першого фундатора Владики. У відповідний день прибудуть сьвященики і привезуть з собою по кількох парохіян, аби побачили працю наших Сестер і поступ сиріт. В той спосіб добра слава Сиротинця обійде всі місцевости, а й жертви будуть щирійші й обильнійші.

Присутний.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

Of "Svoboda" (Liberty) Ukrainian Newspaper published Tri-Weekly at Jersey City, N. J. for April 1st, 1919.

State of New Jersey, County of Hudson.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Andrew Sawka, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the business manager of the "Svoboda", and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above catpion, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher Ukrainian National Ass'n., Inc., 83 Grand St., Jersey City, N. J. Editor Joseph Stetkewicz, 83 Grand St., Jersey City, N. J. Business Manager Andrew Sawka, 83 Grand St., Jersey City, N. J.

2. That the directors of the corporation are: Konstantine Kirczow, Pres. & Trustee, 68 Greene St., Jersey City, N. J. Simeon Yadlowsky, Fin. Secr. & Trustee, 83 Grand St., Jersey City, N. J. Stephen Milanowicz, Rec. Secr. & Trustee, 83 Grand St., Jersey City, N. J. Wasyl Lewczyk, Treas. & Trustee, 48 Washington Ave., Elizabeth, N. J. Andrew Sawka, Manager of "Svoboda" & Trustee, 83 Grand St., Jersey City, N. J.

3. Ukrainian National Association, Inc., is a Fraternal Association, not organized for pecuniary profit. There are no bonds, mortgages or other securities.

Sworn to and subscribed before me this 28th day of March 1919.

ANDREW SAWKA, business manager.

Stefan Milanowicz, Commissioner of Deeds of New Jersey.

AN APPEAL TO MEN OF THE SERVICE.

"Will every soldier of your race, discharged or still in the service, kindly report to the Foreign Language Bureau, Government Loan Organization, Flatiron Building, New York City."

Above is the appeal which the Government has just asked us to make to military and naval men of our race. Joseph Hartigan, Manager of the Foreign Language Bureau, explains the purpose of the call by saying:

"The war is not over yet. There is much to be done before we can say we have finished the job. And in the work now before us we want the help of those young men of your race who generously and patriotically donned soldier's or sailors' uniforms and went gallantly forth to battle for freedom, justice and humanity.

"What we want the soldiers and sailors to do is to present themselves to their fellow Americans under our auspices as example in patriotism. We want them to accept a place of honor in the programe of the big "Americans All" manifestation at the Hippodrome on Sunday, April 6, and at other big events. We feel confident that the men who so bravely helped us abroad will still be glad to help us at home."

If you have served with the American forces report to the Foreign Language Bureau, Flatiron Building, Broadway and 23rd Street. It will be a good deed for America and a good deed for yourself.

АФОРИЗМИ.

Плекай чистоту і душевну і тілесну.

Досконалий чоловік є деколи досконалою недосконалостию.

Деякі женщини вбирають ся, аби приподобатись мущинам, а декотрі на се, щоби засмутити инші женщини.

Женщина все любить того, хто її поважає, але не все любить того, кого вона поважає.

Призначенем дівчини в житю є: змінити свою одіж, свою думку і свою назву.

ДО ВІДОМА УЧАСНИКАМ КООПЕРАТИВНОГО КУРСУ В НЮ ЙОРКУ.

Отсим повідомляєть ся учасників кооперативного курсу в Ню Йорку, що на зборах учасників, які відбули ся дня 26. лютого, установлено слідуючі дні і години науки:

Наука буде відбувати ся у вівторок, четвер і пятницю від год. 8-мої до 10½ вечером.

Виклади розпічнуть ся в четвер, дня 3. цьвітня, точно о год. 8-мій вечером.

Коли би ще хто мав намір вписати ся на курс, просимо зголосити ся в четвер, дня 3. цьвітня між год. 7-мою а 8-мою вечером в третій гали „Народного Дому" в Ню Йорку.

Українська Народна Громада в Ню Йорку.

ПРОТЕСТ

ПРОТИ ПОЛЬСЬКОГО І РУМУНСЬКОГО НАЇЗДУ НА УКРАЇНУ, ПРЕДЛОЖЕНИЙ ДЕЛЕГАЦІЄЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕПУБЛИКИ В ПАРИЖИ.

Париж, 25. лютого 1919.

До Його Ексцеленції
Президента Мирової
Конференції в Парижи.

Ексцеленціє, Пане Президенте!

Делеґація Української Републики з повновластию від свого правительства має честь вислати на Ваші руки ноту з просьбою, щоби її взяти під увагу на Мировій Конференції.

Правительство Української Републики знаходить ся в стані війни з большевицьким правительством Росії і мусить полягати на поміч правительств алїянтів. Однак Українська Република, а навіть принципи проголошені представниками алїянтів є тепер сильно заатаковані сусідами: Румунами і Поляками.

Згідно з принципом вільного самоозначеня народів, проголошеним президентом Злучених Держав Вілсоном, Українці, які заменикують території давної Австро-Угорщини, утворили правительство і відбудували стару українську державу Галичини і Володимирії, т. зв. східну Ґаличину, якої границями є ріка Сян з Лемківщиною включно, влучаючи також північну Буковину з Чернівцями і чотири провінції північно-східної Угорщини. Народні Установчі Збори, які відбули ся 4. січня сего року в Станиславові, порішили прилучити ту державу до Великої України. Та постанова була одноголосно одобрена парляментом Української Републики в Києві. В той спосіб в Українській Републиці злучені всі території заселені Українцями, з якими сусідують отсї держави: Румунія, Угорщина, Чехо-Словаччина, Польща, Литва, Білорусь і Ґеорґія (Грузія). Мимо факту, що Українці, начеркуючи ті границі, строго брали на увагу виключно власні території, де українське населенє творить більшість і готове боронити прав своєї републики — Українців заатакували Поляки, які при помочи мілітарної сили заняли частину української Галичини від Перемишля до Львова, з самим Львовом включно. Львів, старинна столиця східної Галичини, був заснований в 13-тім столітю українським королем Данилом, який назвав його в честь свого сина Льва. Польське населенє числить лише 30 процент, а решта населеня зложена з Українців і Жидів. Жиди не бажають признавати себе Поляками і длятого польські леґіони, після здобутя Львова, урядили кроваві погроми Жидів. Місто Львів і територія від Перемишля до Львова має більшість населеня українського і **сеї території Українська Република ніколи не зречеть ся.**

Таксамо румунська армія окупувала цілу Буковину і в імя румунського короля проголосила анексію сеї країни разом з українською частиною Буковини, а українське населенє змушувано тілесними тортурами піддати ся румунському правлїню.

Будучи на военній стопі з большевицьким правительством Росії, Українська Република є приневолена сконцентрувати всі свої мілітарні сили, щоби бути в змозї спинити небезпеку большевизму, що грозить не йно Україні, але всім иншим державам Европи. Так отже українські полки з Галичини вислано проти московської большевицької армії.

Із тих причин Делеґація Української Републики іменем свого правительства просить Мирову Конференцію вжити свого авторитету і впливу на Поляків і на королївське правительство Румунії, щоби вони не нехтували принципів проголошених Мировою Конференцією, щоби не висилали своїх війск на території Української Републики, та щоби негайно відкликати ті війска, які вже на українську територію вислали, бо **воля українського народу боронити свій край від усіх наїзників, які бажають загарбати його край і загрозити його свободу, є незломана.**

Г. СИДОРЕНКО,
Голова Делеґації Української Републики.

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА

ЕЛІЗАБЕТПОРТ, Н. ДЖ. Тов. „Зап. Січ", від. 234, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що надзвичайний мітінґ відбудеть ся в пятницю, 4. цьвітня с. р. о годині 7.30 вечер, в гали Лютвина при ул. Фронт і Савт Парк, Елізабетпорт, Н. Дж. На сей мітінґ просить ся всїх членів, аби явили ся, бо є дуже важні справи до полагодженя. — С. Колодій, предс.; С. Могила, секр.; І. Пілат, кас.

В СОЦІЯЛІСТИЧНІМ РАЮ.

Американський кореспондент, Вілїям Шеперд, подав до філядельфійського денника „Болетин" понизшу кореспонденцію, у якій описує теперішний соціялїстичний рай у Московщині. Він пише:

„Мої старі знакомі в Петроґраді, які мріяли про гарнійші і сьвітлїйші дні для робітників по фабриках і тому так скоро дали віру всім обітницям большевиків, нині ніяк не можуть назвати ся більше приятелями большевицького руху.

„Я чув, як большевики проголошували свої обітниці робітникам в Петроґраді. Ті їх обітниці були солодкі неначе мід.

„І ніодна людина в Петроґраді, в перших днях революції, ніяк не може висказати хоч би одного слова нагани для тих 100.000 мущин і жінок зпоміж робітничих кляс, які вирушили масою на улиці і домагали ся поліпшеня умов свого нужденного житя.

„І чи дивниця, що всі вони пійшли за Ленїном і Троцьким? Так як менї доводило ся говорити з численними зпоміж них, то вони булиб пійшли за кождим, а навіть за новим царем, як що той був би їх впевнив, що наступить полекша їх незавидної долі.

„Нині всі ті фабрики, до яких після їх надій і сподівань Ленїн і Троцький мали принести хоч одробину сонїчного сьвітла, є одною страшною траґедією.

„Нині нема в тих фабриках Петроґраду і Москви днів виплати. Навіть нема таких малих виплат, як вони там були за часів царя.

„Робітники заняли всі фабрики, всі фонди фабрик по банках, всю машинерію і всї книжки. І вони побачили, що в їх руках були тільки самі мури, трохи записаного паперу і збір коліс.

„І нині попросту годі навіть уявити собі то страшне розчароване, яке обняло всїх тих, котрі в Петроґраді повірили в большевицькі обітниці.

„Мушу признати, що і я, яко поступовий Американець, в перших днях революції охочо слухав всїх виводів большевиків, ходив від фабрики до фабрики по Петроґраді і Москві і радів з цілої душі тим щастем, тою независимостию і рожевими виглядами на будучність з нагоди перебраня фабрик на власність робітниками.

„І я разом з тими робітниками сідав в колишних офісах, перемінених тепер на кімнати до питя чаю, о годинї третій пополудни, коли фабрика кінчила роботу і радував ся, неначеб сам був робітником. Тішив ся разом з робітниками, що скінчили ся для них часи важкої роботи і що жде їх тепер гарна будучність.

„Та все те дуже скоро скінчило ся в Москві і Петроґраді.

„Петроґрад, місто, яке перед війною числило 2,500.000 людий, тепер має не цілих 800.000 мешканців. Раз менї доводило ся говорити з чоловіком, який щойно приїхав з Петроґраду. Він оповідав, як з запавшими від голоду очима мущини і жінки, які є надто бідні, щоб мали за що втічи з міста, виходять зі своїх криївок на улиці, щоб відтяти кусень мяса зі здохлого коня, який таксамо з голоду щойно впав на улици.

„І він бачив, як людські істоти дерли здохлого коня з одного боку, а виголоджені собаки з другого.

„Такесаме бачить ся і в Москві. Всі фабрики там стоять. Велитенські запаси бавовни, накопичені для московських прядїлень у Владивостоці, навіть і не пробували большевики ніколи посилати до Москви.

„І протягом якогось часу властителї московських прядїлень держали всїх своїх робітників і платили їм половину звичайної плати, хоч фабрики зовсім не робили. Але за якийсь час і їх грошеві засоби вичерпали ся.

„І власне через те поступоване властителів прядїлень робітники в Москві до послїдної хвилї не хотїли фабрик забирати на свою власність. Вони бачили страшну траґедію, до якої довів подібний крок робітників в Петроґраді. Та се не помогло. Зелїзниці станули по тій причині, що зелїзничники в соціялїстичнім раю не хотїли більше працювати. Не було угля, бо майнери таксамо в соціялїстичнім раю прилучили ся до зелїзничників і стали сьвяткувати...

„Нині Москва є трупом.

„І се є страшною траґедією для кождого, хто бачив ті сотки тисячів, які щасливі і переняті рожевими надіями, машинували улицями тих двох великих міст в надії, що прийшли гарні, сонїчні днї...

„І хто тільки міг з тих соток тисячів в обох столицях Росії, побачивши, що всї обітниці большевиків розвіяли ся сірим порохом, покидав родину, покидав все, що мав, і втікав в найдальший закуток.

„А ті що остали ся, мруть з голоду. Правда, дехто ще жиє і дре на спілку зі собаками мясо зі здохлих коний в тім соціялїстичнім раю"...

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ КОМІТЕТУ ДЛЯ НЕСЕНЯ ПОМОЧИ ЖЕРЕБКАМ, СКАЛАТСЬКОГО ПОВІТУ.

На поміч двом селам Жеребкам, скалатського повіту в Галичині, в виді коляди зложили жертви слїдуючі добродії:

1) На руки М. Ямки, М. Соловського і К. Фуртака: Василь Бомок $10.00; Іван Жондла, Йосиф Соловський, Катерина Віст і Михайло Фігурський по $5.00; Микола Жук і Яким Кирич по $2.00; Михайло Жуковський, А. Брайн, Іван Фігурський, Іван Фігурський, М. Куликова і Анна Шарко по $1.00; Григорій Томків, М. Погода, Петро Шарко, Е. Дзевал і Я. Мулярчук по 50 цнт.; Я. Олинців, Я. Баляс і С. Савицький по 25 цнт. — **Разом $43.25.**

2) На руки І. Федуна, П. Биха і А. Чайки: Яким Кий $10.00; Анастазія Салдан і Петро Бих по $5.00; Петро Олексів $3.00; Назар Баран $2.00; Іван Яве, Григорій Сарантак, Петро Мельник, Адам Хулимський, Ксенька Партика, Войтко Ляхович, Микола Баран, Тереса Федишин, Микола Гладкий, Іван Сьвінцицький, Василь Фурик, Марія Фурик, Іван Недошитко, Пилип Хома, Віктор Бих і Райс Брос по $1.00; Іван Макогін, Василь Слободян, Дмитро Бих, Данило Баран, Марія Баран, Марія Іваник, В. Бойчук, Анна Водяна і Франк Вілад по 50 цнт.; Іван Крид 25 цнт. — **Разом $45.75.**

3) На руки М. Ямки, Д. Федуна і П. Биха зложили: Франко Куш, Михайло Мандзюк і Анна Шулим по $5.00; Григорій Конюх $3.00; Петро Шайб і Петро Бартків по $2.00; Микола Кавецький, Блажко Питель, Михайло Гуцалюк, Василь Цільник, Федір Свистун, Ожеховський, Іван Притка і Семен Сікора по $1.00.—Разом **$30.00.**

4) На руки Марії Каспрак зложили, на хрестинах у Федора Романюка: Федір Романюк $3.00; Семен Сікора, Настя Салак і Евгенія Круль по $1.00; Марія Каспрак 50 цнт.; Марія Янек і Олекса Рінник по 25 цнт. — Разом $7.00. — Катерина Назаревич зложила на руки М. Соловського $5.00. — **Разом $12.00.**

5) На руки М. Соловського і К. Фуртака зложили: Михайло Назаревич і Лев Гинда по $5.00; Іван Гинда $3.00; Іван Береза і Іван Партика по $2.00; Михайло Самборський, Іван Баляс і Лев Орнатовський по $1.00; Ілія Добрянський 50 цнт. — Разом **$20.50.**

6) Крім коляди, добровільно жертвували: Катерина Федун $20.00; Михайло Соловський, Іван Федун, Анна Чайка, Ксеня Фуртак, Дмитро Федун, Марія Каспрак і Анна Лукович по $10.00; Василь Слободян $7.00; Андрій Чайка, Василь Свистун, Кирило Гладкий, Кіндрат Чайка, Григорій Гладкий, Михайло Ямка, Данило Баран, Віктор Бих, Петро Бих, Василь Федун, Юлія Фігурська і Ілько Матіящук по $5.00; Іван Лукович (син Івана) $4.00. — **Разом $161.00.**

Збірка на покрите коштів дрібними датками **$5.25.**

ЗАГАЛЬНА СУМА ВИНОСИТЬ $317.75.

За щедрі жертви і щирі серця дякуємо всім жертводавцям в імени всіх тих, котрі будуть потребувати сеї помочи. Ми переконали ся, що наші люди є жертволюбиві, що їм лежить на серці добро рідного села, добро своїх родин, приятелів і знакомих. Віримо отже, що вони і на далї не забудуть на се гуманне діло і будуть складати дальше свої обильні жертви, за що колись устно одержать слова подяки від тих, на котрих вони тепер складають ся. Наші села зруйновані і вони потребують помочи. Сю поміч мусимо дати ми, бо там є наші рідні родичі і добрі люди взагалї.

Комітет просить всіх прибути в неділю, 6. цьвітня 1919, на збори, які відбудуть ся в Народнім Домі в Ню Йорку. Початок о годині 3-тій пополудни.

Михайло Соловський,
предсїдатель Комітету.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ! ПОЗІР!

Заходом Кружка Драм. „Укр. Хору" в Джерзи Сіти, Н. Дж.

відограєть ся

В НЕДІЛЮ, 6. ЦЬВІТНЯ 1919

в гали церковній на розї улиць Сусекс і Ґрін, Джерзи Сіти,

театральне представлене

СВЕКРУХА

комедія в трох діях.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Іван Кушнір, молодий господар.... п. Г. Райнгарт
Анна, його жінка.. п-на А. Шустакевич
Горпина Баландиха, їх мати...... п-на М. Чомко
Петро, син Горпини, парубок...... п. І. Олїнський
Доня, вихованиця Кушнірів........ п-на А. Мацек
Амброзій Заціравський, писар.... п. Т. Щудлик
Грицько Ронґуш, господар........ п. Г. Шустакевич

Режісер **п. Кушнір.** 38-39

Початок точно о годині 7-ій вечером.

Вступ 50 і 35 цнт.

St. Clair, Pa.

Заходом тов. спів. „Бандурист" при гр.-кат. церкві св. О. Николая, при співучасти хору з Маганой Сіти, Па. і других місцевостий, відбуде ся

В НЕДІЛЮ, 6. ЦЬВІТНЯ 1919

в Колумбія гол, Ст. Клер, Па.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

В продукції хорові входять псальми і инші пісні, соля і дуети.

в перервах буде грати на скрипках п. М. Хиляк, а на фортепяні М. McCann.

Отсим запрошуеть ся з сусїдних місцевостий Українців і инших народностий. 38-40

Дохід призначений на будову іконостасу.

Діріґенти хорів: Ст. Клер М. Сокольський; Маганой Сіти, М. Білянський.

Ціни місць: 1-ряді 75ц.; ІІ-ряді 50ц.; ІІІ-ряді 25 цнт.

Початок точно о год. 8. вечер.

Сердечно усіх запрошує

Комітет парохіяльний.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Новість! Українці! Новість!

Заходом Укр. Тов. „Подільська Січ" в Ню Йорку, Н. Й.

Українська трупа ім. Ів. Тобилевича відограє

РОЗУМНИЙ І ДУРНИЙ"

комедію в 5-ох діях, І. Тобилевича

В СУБОТУ, 5. ЦЬВІТНЯ 1919 Р.

в Українськім Народнім Домі, 217-19 Іст 6-та ул., Ню Йорк.

Початок о годині 7.30 вечером.

ВСТУП 75 і 50 ЦНТ.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Каленик Окунь, богатий чоловік 60 років .... т. П. Бражник
Горпина .... т-ка М. Мельник
Михайло, літ 30 .... т. М. Мелешко
Данило, літ 22 .... т. В. Чіхрай
Палашка, літ 18 .... т-ка М. Шалакова
Одарка Гайдабуриха .... т-ка М. Повалінська
Маріяна, її дочка .... т-ка К. Іваночківна
Марта .... т-ка А. Грещуківна
Аблакат .... т. П. Безталанний
Хведір, селяни .... т. Е. Жуковський
Лейба, арендар .... т. А. Поліщук
Хлопець, літ 15 .... т. М. Поліщук
Зінько, чорноморець .... т. І. Підкова
Рибаки, люди і прочі.

Дорогі Родимці! Чи звісне Вам представлене „Розумний і Дурний"? Коли ні то маете нагоду побачити і чути про Розумного і Дурного. Не хочемо квалити наперед, а тому, як прийдете на представлене то похвалите самі без нас. Аматори української Трупи ім. Івана Тобилевича є звісні нюйорській публиці, які вславились своєю витревалостию щодо театральних вистав, тому можна бути певним, що хто прибуде на представлене, не пожалує.

38-40 КОМІТЕТ.

ПІТСБУРҐ І ОКОЛИЦЯ!

Позір! Позір! Позір!

Заходом читальні Івана Франка буде відограна драма в 3-ох діях

АРЕНДАР

В СУБОТУ, 5. ЦЬВІТНЯ 1919 Р.

в українській гали під ч. 1005 Карсон ул., С. С. Пітсбурґ, Па.

Початок точно о годині 7.30 вечер.

Вступ 50 і 35 центів.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Іцько Вольф, арендар .... п. М. Гриневич
Крутарський, писар .... п. Я. Лисяк
Ящик, дяк .... п. Теод. Дашнич
Богатчук, господар і радний .... п. Павло Грошко
Маланя, його дочка .... п-на Мал. Мучій
Паланя, його вихованка .... п-на М. Пуківна
Павло, син Богатчука .... п. Ст. Гулик
Марко Керничний, суджений Мелані .... п. Теод. Дорожинський
Шмуль, послугач в корчмі .... * * *
Сьвященик .... п. Бучак
Начальник громади .... п. Іван Пелех
Комісар .... п. Кухарський
Сура .... п-на Кр. Галенда

Дорогі Родимці! Єсли Вам дорога українська штука, то прийдіть всі. Драма є чудова, вже довший час в Пітсбурґу не була відгравана, но і дієві особи старають ся, щоби як найліпше задоволити присутних. Хто прийде, то певно не пожалує.

38 КОМІТЕТ.

НА УГОРЩИНІ.

(Продовжене зі стор. 1-шої).

зять протиреволюцією на случай, коли би большевицький режім мав дальше позістати, як се доносять телєграма з Відня.

Консервативні елементи закидають ґр. Карольому зраду за те, що він віддав край большевикам.

Угорське савєтське правительство постановило ужити всіх сил, щоби здавити всяку опозицію.

Ґр. Каролї на волї.

ЛОНДОН, 28. марта. — Ґр. Мих. Каролї, бувший президент Угорщини, перебуває зовсім свобідно в Будапешті, як також і инші члени бувшого правительства, котрі уступили, передаючи власть в руки правительства пролетаріяту, як се доносить бездротна телєграма угорського правительства.

Лєнін призначив 100 міл. корон на революцію у Відни.

БЕРЛІН, 29. марта. — Премієр Лєнін повідомив бездротним телєграфом угорське савєтське правительство, щоби висилало свою армію на Відень, як се доносить нинїшна телєграма з Будапешту.

Кажуть, що Лєнін призначив на виправу угорської армії проти Австрії 100 міліонів корон.

Болгарія нагромаджує війска над границею Сербії.

ПАРИЖ, 29. марта. — Сербські мирові делєгати одержали вісти, що болгарські війска є змобілїзовані над границею Сербії.

Ґен. Печіч, заступник головного шефа сербського ґенерального штабу, відїхав з Парижа до Білгорода.

В РОСІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on March 31, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Лєнін предкладає Австрії союз.

БЕРНО, 28. марта. — Телєграми з Австрії доносять, що російське большевицьке правительство заявило готовість заключити з Австрією союз в цїли оборони і спільного веденя війни.

Покарано смертию учасників нового монархістичного заговору.

СТОКГОЛЬМ, 28. марта. — В місті Пензї відкрито монархістичний заговір і покарано смертию 21 його учасників, як се доносить „Красная Ґазьота". На чолї заговору стояв Сукотін, бувший маршалок російського дворянства, а який був місцевим большевицьким комісарем. Сукотіна розстріляно також.

Заговірники мали намір проголосити великого князя Димитрія Павловича царем.

(Великий князь Димитрій Павлович перебував в Англії, де був іменований почесним капітаном в англійський армії. Він був по царевичови Алексієви найблизшим наслїдником престола).

Армія адм. Колчака здобула Уфу.

ЛОНДОН, 29. марта. — Адмірал Колчак переводить успішно наступ проти большевиків, як се доносить спізнена телєграма з Омска. В часї між 14. і 18. марта його армія посунула ся 50 миль наперед, беручи в полон 5.000 большевиків. Дня 18. марта його війска здобули місто Уфу.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(Оголошень женитьби не приймаєсь)

Інтересованих повідомляю, що мій адрес є слідуючий:
JOHN J. ARDAN,
603 Deacon Street,
Bell Tel. 1798-R. Scranton, Pa.

Д. МОНАСТИРСЬКИЙ, зволить зголосити ся до адміністрації „Свободи" по лист до него з Oakburn, Canada.

Пошукую краянів, ІВАНА ЯКОВЕНКО і ПЕТРА ЧОПІЯ, з села Ольховиць, повіт Борщів, Галичина. Хто би про них знав або вони самі, зволять зголосити ся до: MICHAEL WOLOSZCZUK, 291 Maybury St., Detroit, Mich. 36-38

Пошукую свого брата ГРИНЬКА ТЛУМАЦЬКО, з села Ступки, повіт Тернопіль, Галичина. Послїдно перебував в Манчестер, Н. Г. Хто би про него знав, або він сам, зволить зголосити ся до: ALEX TLUMACKY, 924 6th St., So. Bethlehem, Pa. 36-38

Пошукую свого швагра ПАНЬКА ПІГАЧ, з села Вельдіж, повіт Долина, Галичина. Перед трома роками перебував в Кольвер, Па. Хто би про него знав або він сам, прошу зголоситись на адресу: MICHAEL BIHUN, 431 W. 45th St., New York, N. Y. 36-41

Пошукую двох своїх братів, ІВАНА і ТЕОДОРА НАЛИВАЙКО, з села Тростїнця малого, повіт Золочів, Галичина. Перед 4-ма роками перебували в Ню Йорку, Н. Й. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголосити ся до: PHILIP SHLYJKA, 488 Main St., Hartford, Conn. 37-39

Пошукую моеї сестри МАРІЇ СЕМЯНИШИН, з села Пациків, повіт Долина, Галичина. Має перебувати в Шікаго, Ілл. Хто би о ній знав, або вона сама, прошу зголоситись на адресу: WASYL SEMIANYSHYN, 431 West 45th St., New York, N. Y. 36-38

Пошукую свого брата ГАВРИЛА ГУРАЛЬНОГО, з Плаучи великої, повіт Бережани. Перед трома роками перебував в Сиракюз, Н. Й. Хто знає його адресу або він сам зволить зголосити ся на адресу: ZACHARIJ GURALNYJ, 100 Marks Palce, New York, N. Y. 36-38

Пошукую краяна ІВАНА ГАЛЄМБІТУ, з села Бабухів, повіт Рогатин, Галичина. Перебуває мабуть в Шікаго, Ілл. Хто би про него знав, або він сам, нехай зголосить ся в дуже важній справі, бо його жінка Катерина поважно хора. Зголосити ся до: J. CHABURSKY, 20 Seymour Avenue, Newark, N. J. 36-38

Пошукую мого сина НИКОЛУ МИРОНЮКА, родом зі Стрільча, Городенського повіту, 28 лїт числячого, котрий перед 10 роками виїхав до Америки і в початках перебував в Ню Орлінс, Ла., а пізнїйше в Кістон, Окла., і в Спрінгфілд, Масс. Хто би про него знав, нехай напише до мене а дам йому $5.00 нагороди. ДМИТРО МИРОНЮК, 1035 Clarke St., Montreal, Que., Canada. 37-39

Пошукую свого товариша ПЕТРА СИРОТУ, з села Поточиск, повіт Городенка, Галичина. Має перебувати в Акрон, Огайо, або в стейті Вашінгтонї. Хто би про него знав або він сам, прошу зголосити ся до: MICHAEL JAMESON, Forest Hotel, International Falls, Minn. 37-38

Пошукую свого брата МИХАЙЛА ЯРЧУКА, з села Іванків, повіт Борщів, Галичина. Перебував в Нейшенел Фолс, Міш. Хто би про него знав або він сам, прошу зголосити ся до: STEVE YARCHUK, Box 184, Kearsarec, Mich. 34-38

Пошукую своїх швагрів: ІЛЬКА ПЕТРИКА з Дрогобицького повіту, перед двома роками перебував в Честер, Па., і ФРЕНКА СТАНЄЦЬКОГО, з Городенки, торік перебував в Ню Йорку. Хто би про них знав або вони самі, зволять зголосити ся на адресу: JOS. RAWLUK, P. O. Box 65, Tams W. Va. 34-38

ПОТРЕБА ФАХОВОГО БУЧЕРА, мусить уміти по англійськи і українськи. Добра платня. Лише фахові най голосять ся до: PAUL PAWLYK, 342 St. Paul Ave., Jersey City, N. J. 37-39

КУПУЙ ТЕПЕР, ДЕШЕВО!
Дім, фарму, льоти. Готівкою або за доляра тижнево. Околиця подобаєсі тобі, РУЧИМО. Працю одержиш. Прийдь переконатись, або пиши до: LINCOLN COMPANY, 309 Broadway Suite 210, New York City. Агентів потребуємо всюда. 33-44

РАТИ, ВПЛАЧЕНІ НА КУПНО БОНДІВ, НЕ ПРОПАДАЮТЬ. Богато людий працюючи по майнах або шапах, закупили бондів на сплату ратами. Лучаєть ся що заплативши кільканайцять рат, змінили роботу, відрікаючи ся своїх заплачених рат на бонди, думаючи, що сї гроші пропали. Хто мав би подібний случай, і хотїв би відзискати свої гроші, нехай звернеть ся о пораду в сїй справі до Американського Українського Бюра на адресу:
AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, Inc. 18—
520 E. 6th St. New York, N. Y.

HELP WANTED MALE

ПОТРЕБА МУЩИН.

ПОТРЕБА мущин, понад 16-лїтних, до сталої роботи, гарна і здорова околиця, новітна фабрика, добра платня. Голоситись до: AMERICAN MUSICAL SUPPLY CO., 451 Communipaw Ave., Jersey City, N. J. 36—

HELP WANTED FEMALE

ПОТРЕБА ЖЕНЩИН

ПОТРЕБА дівчат, понад 16-лїтних, до сталої роботи, гарна і здорова околиця, новітна фабрика, добра платня. Голоситись до: AMERICAN MUSICAL SUPPLY CO., 451 Communipaw Ave., Jersey City, N. J. 36—

АМЕРИКАНСЬКІ ВІСТИ.

Робітнича конференція; Українці візьмуть участь.

Перша міжнародна робітнича конференція, в якій візьмуть участь представники робітників усіх держав сьвіта, також України, Литви, Польщі і Чехо-Словаччини, — відбудеть ся у Вашінґтонї в жовтни 1919 року. В конференції візьмуть участь 200 делеґатів.

Від 1913 року дорожня підскочила о 58%.

Щоби вигодувати родину з пятьох осіб, двох дорослих і трох дітий, треба тепер найменьше 50 долярів місячно, — заявила Авбіна Чін, з міністерства рільництва. Вона каже, що кошти виживленя збільшили ся о 58% від 1913 року аж до нинї. Притім вона ганьбить населенє краю, що воно їсть за богато мяса. „Европейці — каже вона — розуміють ся лїпше на поживі нїж Американці. Европейці їдять меньше мяса, а більше молочних продуктів. Тому вони фізично є лїпше розвинені, про що може переконати ся кождий інтересований". Авбіна Чін, котра є добрим знавцем поживи, радить, аби родина з пятьох осіб їла тижнево таку скількість поживи: 14½ фунтів хлїба, 2 фунти масла, 21 кварт молока, 1½ тузина яєць, 6 фунтів ріжної поживи в бляшанках, 1½ фунта кави і гербати, 4¾ фунтів цукру, 4 фунти мяса, 16 фунтів бараболь, 15 фунтів ярини, 11 фунтів овочів.

Страйк в Котсвіл.

Дня 26. марта о 10-тій годинї вечером 4.000 робітників у великій сталевій фабрицї „Люксус", в Котсвіл, Пенсильванія, вийшли на страйк, домагаючись підвишки платнї і звороту 15-процентової підвишки платнї за пять місяців. Правительство було призначило для робітників 25% підвишки, а компанія платила лише 10%. До кінця лютого робітники працювали тут по 10 — 12 годин після 8-годинної системи. За надзвичайні години побирали півтора рази більшу платню. З початком марта заведено на домаганє робітників точно 8-годинну систему і поділено добу на три робучі шифти. Тоді компанія обірвала всі надзвичайні години працї і настановила пересічному робітникови 35 центів платнї на годину, або $2.80 денно. З такої платнї робітник з родиною не може нинї вижити. — Не инакше дїєть ся в другій сталевій фабрицї „Мідвей", де 6.000 робітників ждуть лише на порозуминє і готовлять ся до страйку. Просимо не приїзджати тут за роботою, бо її ми самі не маємо тепер. — О. Собчак.

Не впускайте чужих людий до хати.

І. Юзьвяк, котрий мешкає під ч. 129 Пайн улиці, Філядельфія, Па., доносить нам про прикру пригоду, яка лучила ся в його домі, де молоденькі, 15-лїтні злодїї забрали в нього 50 долярів. Се стало ся в суботу, 8-го марта, о 2-гій годинї пополуднї. Іван Юзьвяк працював тодї, а в домі остала ся жінка з дїтьми. До хати прийшло чотирох молодих хлопців з якимись лахами і кажуть жінцї, що вони продадуть то всьо за доляра. Один говорив, а другі крутили ся по хатї. Жінка завважала, що се мають бути якісь злодїйчуки і казала їм винести ся з хати. І вони пійшли. Жінка кинула ся зараз до светра, який висів на клинку і в якім було 50 долярів, але зчудувала ся, коли гроший там не застала. Вибігла на улицю, але за малими злодїйями і слїд загинув. — Не впускайте отже до хати нїкого незнакомого, чи то старого чи молодого, а також переховуйте гроші в безпечнім місци.

Мороз наробив богато лиха.

Сніжна заметіль, яка тривала в північних і східних стейтах цїлий день в пятницю, а відтак дощ і мороз — наробили много лиха фармерам. Вся ярина в Мериленд, Ню Джерзи, Ню Йорк і в стейтах Нової Англії та овочеві дерева, які були вже добре розцвили ся — повяли від морозу. Побоюють ся, що власне через сю причину ярина і овочі значно подорожіють з весною.

Мусить давати удержанє двом жінкам.

Нюйорський судія Нот заслав Самуїла Еренберґа на один рік тяжких робіт в арешті і казав йому заплатити 500 долярів кари за се, що мав дві жінки. Відтак цофнув засуд і увільнив Еренберґа на його просьбу, бо Еренберґ казав, що буде давати удержанє для обох жінок.

Нагорода за перелет океану.

Воздухоплавний клюб в Атлантик Сіти, Ню Джерзи, назначив 50.000 долярів нагороди для того, хто перший перелетить лїтаком через Атлянтійський океан. Один з визначнїйших летунів заявив недавно, що він вибираєть ся в дорогу 15. цьвітня.

Убийства в Ню Йорку.

Урядовий звіт департаменту здоровля в місті Ню Йорку оповіщає, що протягом 1918 року в тім місті замордовано 280 осіб. З того 165 застрілено, 39 пробито, 45 були жертвами нападу, 1 спалено, 2 отруено, 9 удушено ґазом, 2 удушено, а дїтий убито 17. Крім того були такі нещасливі випадки: автомобілї убили 467, тягарові автомобілї 171, моторсиклї 5, зелїзнича катастрофа в Брайтон Біч 95, горішні і підземні зелїзниці 49, 63 згинуло наслїдком колїзій, сполошені конї убили 3, трамваї 102, зелїзничі поїзди 79, а також 11 жертв в пристані. З осіб, котрі згинули підчас нещасливих випадків, було 420 дїтий. Разом в місті Ню Йорку убито і згинуло 1.345 осіб.

ПОДЯКА.

Подобало ся Господу Богу у Своїй безконечній примудрости зіслати на мене тяжкий хрест. Дня 22-го лютого б. р. покликав з сего сьвіта до вічности мою найдорожшу жену Марію, матір нелїтних дїточок. Серед того горя знакомі і приятелї поспішили зі словами потїхи і поради для мене. Почуваю ся до обовязку подякувати всім, що були ласкаві прийти менї з помочию і пошанувати память покійної. Дякую Вcч.: ОО. А. Лотовичеви і В. Коритовському за відправленє парастаса над помершою, в недїлю і понедїлок вечер. Дякую Високопреподобному Отцю Архидіякону Н. Підгорецькому, ОО. Л. Чапельському і М. Олексїву за відправленє Служби Божої у второк в Нортгемптон, та Всч. ОО. В. Держируцї, В. Лотовичу, М. Олексїву, Д. Кульматицькому за відправленє похоронного обряду в церкві в Нортгемптон. Дякую Впр.: О. М. Кінашови за похоронну проповідь, Вп. Пані І. Лотовичевій за поміч і труди в часї слабости і похорону помершої. Вп. Пані Зофії Немирович за труди в часї похорону і по похоронї. Дякую за зложенє вінців Вп. Панству Лотовичам з Аллентави, Вп. Паньству Держирукам, орг. „Провидїнє", парохії з Аллентави, парохії з Нортгемптон, Вп. Паньству Олексьовим, Вп. П. Свалам, Вп. П. Михалїцким, Вп. П. Лавбахам і Вп. П. Копистяньским.

Дякую Впр. О. К. Куриллї, парохови в Шамокін, що був ласкав занятн ся похороном в Шамокін та за щирі слова розради. Дякую Впр. ОО. К. Куриллї, Й. Дженджері, В. Лотовичу, Л. Чапельському, В. Петрівському і Д. Кульматицькому за відправленє Служби Божої і похоронних обрядів в Шамокін та відпроваджене тлїнних останків на місцевий цвинтар. Дякую Впр. о. А. Лотовичу за працальну проповідь в Шамокін. Дякую Всч. о. М. Паздрієви за відправленє Служби Божої і парастаса в монесенській церкві в день похорону померщої.

Дякую за кондоленційні телеграми і листи Всесьвіт. о. П. Понятишину, Впр. о. Й. Чаплинському, Всч. ОО. В. Ващишину, В. Меренкову, Сидорякови, Захаркови, І. Остапови, М. Лисякови, Д. Кульматицькому, І. Кутькому, І. Волощукови, М. Паздрієви, В. Обушкевичови, Вп. Паньству Споліганкевичам, Вп. Паньству Держирукам, Вп. Паньству Ґурянським, др. Ю. Чупці, п. Й. Ортинському, п. І. Боросевичови, п. В. Семотюкови, Зарядови Сиротинця в Філядельфії, Вп. п. Савіцьким, п. Н. Венцови і п. Р. Слободянови.

Дякую Зарядови Сиротинця, що був ласкав вислати свій славний хор на похорон. Рівнож дякую Вп. п. А. Ґелї, діріґентови сирітського хору. Дякую парохіянам з Нортгемптон, Аллентави і Шамокін, що помимо робітного дня явили ся у великім числї на похоронї.

О. М. Кузїв, муж,

Оля, Зося, Івась і Михась, дїти.